

8) eine best. Pflanze mit kleinen weissen Blüten, vulg. घलघसिया und कलकसिया ÇKDr. ब्रह्मविलुशिवादीनां द्रोणपुष्पं सदा प्रियम् । तत्ते दुर्गे प्रयच्छामि पवित्रं ते सुमेरुरि ॥ इति स्मार्तकृतदुर्गाचाप्रयोगः ॥ ÇKDr. कलकसा (wohl = कलकसिया) ist *Leucas linifolia* Spreng. — 9) N. pr. eines Mannes P. 4, 1, 103. KĪTH. in Ind. St. 3, 438. 460. a) eines Brahmanen, der aus dem in eine Kufe (द्रोण) gelegten Samen Bharadvāja's entstanden sein soll; er ist überaus waffenkundig, Lehrer der Kuru und Pāṇḍava in der Kriegskunst (daher द्रोणाचार्य genannt ÇABDAR. im ÇKDr.). Heerführer bei den Kuru, König über einen Theil von Pāṇḍala, Gemahl der Kṛipī und Vater Agyatthāman's. TRIK. 2, 8, 19. 3, 3, 130. H. an. MED. MBH. 1, 2434. fg. 2705. fgg. 5105. fg. 5096. fgg. 5502. fgg. 6331. fg. 3, 2191. fg. HARIV. 1113. fgg. 6413. PĀṆKAT. I, 309. Bhāg. P. 8, 13, 15. 9, 21, 36. VP. 434. RĪGĀ-TAR. 2, 95. ०पर्वन् heisst das 7te Buch im MBH. — b) eines der 4 Söhne des Maṇḍapālā von der Ġaritā, die als Vögel zur Welt kommen, MBH. 1, 8345. fgg. 8373. 8408. fgg. Vgl. oben u. 6. — c) eines der 8 Vasu, der mit seiner Gemahlin Abhimati die Kinder Harsha, Çoka, Bhaja u. s. w. zeugt, Bhāg. P. 6, 6, 11. — d) eines Brahmanen PĀṆKAT. 182, 9. — 10) N. pr. eines Berges MBH. 12. 12035. R. 6, 3, 24. 26, 6. Bhāg. P. 5, 19, 16. VP. 180, N. 3. — 11) f. छा a) ein best. Strauch (s. द्रोणपुष्पी). — b) N. pr. einer Tochter Simbahanu's LIA. II, Anh. II. — 12) f. ई gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41. a) ein hölzerner Trog, Wanne, Zuber: भरद्वाजस्य च स्वान्नं द्रोण्यां प्रक्रमन्वर्धत MBH. 1, 2434. 3, 2191 (wo falschlich द्रोणी). पूर्वतः पयसा नद्यो द्रोण्यश्च विपुलायताः HARIV. 3866. Suçr. 2, 24, 11. तैलपूर्णं कटाक्षे वा द्रोण्यां वा शयत्येवम् 29, 4. 36, 11. 74, 17. ०प्रभूतमुदरम् 1, 323, 12. तैल° R. 2, 66, 14. 16. R. GORR. 2, 68, 47. MĀRK. P. 8, 139. अम्बु° MED. n. 17. = काष्ठाम्बुवाहिनी ein hölzernes Geräthe zum Ausschöpfen des Wassers (in einem Schiffe) oder ein hölzernes Wasserschiff überh. AK. 1, 2, 3, 11. H. 877. MED. Viçva bei UééVAL. = अम्बुवाहिनी TRIK. 3, 3, 130. = जलसेचनी und गवां घासभुजिस्थितिः Viçva a. a. O. = गवादिनी (lies गवादनी mit ÇKDr.) ein Trog, aus dem Kühe gefüttert werden, MED. = नौभेद eine Art Boot (bootähnliches Geräthe) H. an. = काष्ठगार ein hölzernes Haus TRIK. — b) ein best. Hohlmaass, = 2 Sûrpa = 128 Çera VAIDJAKAPAR. im ÇKDr. — c) Thal TRIK. 3, 3, 130. H. 1034. VJUTP. 123. कुलाचलेन्द्र° Bhāg. P. 3, 23, 39. 6, 17, 3. हिमवद्द्रोणी 4, 10, 5. 5, 1, 8. 2, 2, 17, 13. 7, 4, 18. 8, 2, 7, 9. — Hierher gehört wohl: दत्तात्रेयं महाभागं सकृद्द्रोणीकृताश्रयम् MĀRK. P. 18, 12. — d) N. zweier Pflanzen: die Indigopflanze AK. 2, 4, 3, 13. ÇABDAR. im ÇKDr. die Koloquinthengurke (इन्द्रचिर्भिटी) RĪGĀN. im ÇKDr. — e) N. pr. eines Landes H. an. MED. eines Berges H. an. eines Flusses UNĀDIK. im ÇKDr.; vgl. द्रोणीलवण, द्रोणीज, द्रोण्य. — f) = द्रोणीलवण ein von Droṇi gebrachtes Salz RĪGĀN. im ÇKDr.

द्रोणक m. pl. N. pr. eines Volkes; nach WILS. so v. a. Thalbewohner (vgl. u. द्रोण 12, c) VP. 196, N. 162.

द्रोणकलशं (द्रोण + क°) m. eine grosse hölzerne Kufe für den Soma VS. 18, 24. 19, 27. AIT. BR. 7, 17, 32. TS. 3, 2, 4, 2. ÇAT. BR. 1, 6, 3, 17. 4, 4, 3, 10. KĪTJ. ÇR. 8, 7, 5. 9, 2, 16. 5, 14.

द्रोणकाक (द्रोण + काक) m. Rabe AK. 2, 5, 21. H. 1323. VJUTP. 118.

— Vgl. द्रोण 6.

द्रोणतीरा (द्रोण + तीर) adj. f. einen Droṇa Milch gebend, von einer Kuh AK. 2, 9, 72.

द्रोणगन्धिका (von द्रोण + गन्ध) f. eine best. Pflanze (s. रास्त्रा) ĠATĪDH. im ÇKDr.

द्रोणघा adj. f. = द्रोणडुघा (und wohl auch daraus entstanden) ÇABDAR. im ÇKDr.

द्रोणचित् (द्रोण + चित्) adj. in Form eines Trogs geschichtet KĪTH. 21, 4. ÇAT. BR. 6, 7, 3, 8. KĪTJ. ÇR. 16, 5, 9.

द्रोणडुघा (द्रोण + डुग्ध) adj. f. einen Droṇa Milch gebend, von einer Kuh H. 1269.

द्रोणडुघा (द्रोण + डु°) adj. f. dass. AK. 2, 9, 72. H. 1269. MBH. 12, 951.

द्रोणपदी (द्रोण + पद्, पाद) adj. f. troglähnliche Füsse habend gaṇa कुम्भपद्यादि zu P. 5, 4, 139. द्रोणोपदी v. l.

द्रोणपर्णी (द्रोण + पर्णी) f. Pisang, *Musa sapientum* ÇABDAR. beim Schol. zu ÇIC. 6, 30.

द्रोणपुष्पो (द्रोण + पुष्प) f. ein best. kleiner Strauch, = कुम्भयोनि. कुम्भवा, कुम्भिका, खर्वपत्ता, चित्रपत्तिका, चित्रानुप. सुपुष्पा, vulg. गूमा RĪGĀN. im ÇKDr. eine andere Pflanze, = गोशीर्षक, vulg. घलघसिया (vgl. u. द्रोण 8.) RATNAM. im ÇKDr. — Vgl. द्रोणपुष्प u. द्रोण 8.

द्रोणमय (von द्रोण) adj. aus lauter Droṇa द्रोण 9, a) bestehend: व्यक्तं द्रोणमयं लोकमद्य पश्यति MBH. 7, 936.

द्रोणमाना (द्रोण + मान) adj. f. = द्रोणडुघा ÇABDAR. im ÇKDr.

द्रोणमुख (द्रोण + मुख) n. ein Hauptort unter 400 Dörfern TRIK. 2, 2, 4 (m). VĀKASP. beim Schol. zu H. 972. HĀR. 120. द्रोणमुख u. BRĪHADR. im ÇKDr. MĀRK. P. 49, 42, 45. द्रोण° und द्रोणी° (die Schreibarten wechseln) n. Ausgang eines Thals VAUTP. 123.

द्रोणमेघ s. u. द्रोण 5.

द्रोणपच (द्रोणम्, acc. von द्रोण 2, + पच) adj. einen Droṇa kochend VOP. 26, 55.

द्रोणवृष्टि s. u. द्रोण 5.

द्रोणशर्मपद् (द्रोण + शर्मन् + पद्) n. N. pr. eines Tirtha MBH. 13, 1744.

द्रोणसौच (द्रोण + साच) adj. an den Trog sich haltend, mit dem Trog zusammengehörig: पति RV. 10, 44, 4.

द्रोणसिंह (द्रोण + सिंह) m. N. pr. eines Fürsten aus der Ballabhi-Dynastie LIA. II, 730. III, 508. fg.

द्रोणस्तूप (द्रोण + स्तूप) m. N. eines Stūpa (welcher einen Droṇa von Reliquien Çākjamuni's enthalten haben soll) BUDD. Intr. 372. HIOUKTUSANG I, 383. 386.

द्रोणास (द्रोण + आस) m. Trog-Maul, N. eines Krankheits-Dämons PĀR. GRĀJ. 1, 16. Nach dem Schol. = दीर्घनास; vgl. द्रुणास.

द्रोणाक्ख (द्रोण + आक्ख) adj. dem der Kasten (des Streitwagens) als Eimer oder Kufe dient: द्रोणाक्खमवतमर्षचक्रमसंत्रकाशं सिञ्चता नृपार्णम् RV. 10, 101, 7.

द्रोणी UNĀDIS. 4, 51. f. = द्रोणी 1) Trog, Wanne BHAR. zu AK. 1, 2, 3, 11. ÇKDr. Viçva bei UééVAL. — 2) N. pr. eines Landes Viçva.

द्रोणिका f. = द्रोणी 1) Trog, Wanne AK. 1, 2, 3, 11, v. l. nach Lois. धकारस्य द्रोणिका (कर्णं भवति) das Organ, mit welchem ष hervorge-